

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum vir & vxor possint emittere votu[m] co[n]tra debitu[m] matrimonij
sine mutuo co[n]sensu? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

vxor non ita tenetur reddere debitum non petenti viro, sicut vir vxori.

Ad tertium dicendum, quod ex hoc ostenditur, quod non sunt æquales absolute, non autem quod non sint æquales secundum proportionem.

Ad quartum dicendum, quod quamvis caput sit principalius membrum, tamen sicut membra tenentur capiti in officio suo, ita & caput membris in suo: & sic est ibi æqualitas proportionis.

ARTIC. IV.

Vtrum vir & uxor possint votum emittere contra debitum matrimonij sine mutuo consensu?

Ad quartum sic proceditur. Videtur, quod vir & uxor possint votum emittere contra debitum matrimonij sine mutuo consensu. Vir enim & uxor æqualiter obligantur ad debiti solutionem, ut dictum est*. Sed licitum est viro, etiam uxore prohibente, accipere crucem in subsidium terræ sanctæ. Ergo etiam hoc licitum est vxori: & ideo cum per hoc votum redditio debiti impediatur, potest alter coniugum sine consensu alterius votum praeditum emittere.

¶ 2 Præterea, Non est expectandus in aliquo voto consensus alicuius, qui non potest sine peccato dissentire. Sed unus coniugum non potest sine peccato dissentire, quin alter continentiam voleat, vel simpliciter, vel ad tempus: quia impedire profectum spirituale, est peccatum in Spiritum sanctum. Ergo unus potest votum continentiae simpliciter, vel ad tempus sine consensu alterius emittere.

¶ 3 Præterea, Sicut in actu matrimoniali requiritur debiti redditio, ita debiti petitio. Sed unus potest sine consensu alterius vovere, quod debitum non petet, cum in hoc sit suæ potestatis. Ergo partatione, quod debitum non redder.

¶ 4 Præterea, Nullus potest ex precepto superioris cogi ad id quod non liceret sibi simpliciter vovere & facere: quia in illicitis non est obedientium.

ar. præc.
cor.

574 dum. Sed prælatus superior posset præcipere viro, ut vxori ad tempus debitum non redderet, occupando eum in aliquo * seruitio. Ergo hoc etiam ipse posset per se facere, & vouere, per quod a debiti redditione impidiretur.

* Al. of-
ficio.

SED contra est, quod dicitur 1. Cor. 7. Nolite fraudare inuicem, nisi ex consensu ad tempus, ut va- catis orationi.

† Augus-
tini. 45. in
fine.

* 1. Cor. 7

2. 2. q. 88.

art. 5.

ar. præc.

* Al. ve-
lis.

¶ Præterea, † Nullus potest facere votum de alieno. Sed vir non habet potestatem sui corporis: sed vxor *. Ergo fine eius consensu non potest vir votum continentia facere, vel simpliciter, vel ad tempus.

R E S P O N D E O dicendum, quod * vouere voluntatis est, ut etiam ipsum nomen ostendit. Vnde de illis tantum bonis potest esse votum, quæ nostræ subiacent voluntati; qualia non sunt ea, in quibus unus alteri tenetur: & ideo in talibus non potest aliquis votum emittere sine consensu eius, cui tenetur. Vnde, cum coniuges sibi inuicem teneantur in redditione debiti (vt dictum est *) per quam continentia impeditur, non potest unus absque consensu alterius continentiam vouere; & si voverit, peccat: & non debet seruare votum, sed agere penitentiam de voto male facto.

Ad primum ergo dicendum, quod satis probabile est, quod vxor * debeat veile continere ad tempus pro subueniendo necessitatibus Ecclesiæ generalis: ideo in fauorem negotiorum, pro quibus crux fieri datur, institutum est, quod vir possit absque consensu vxoris crucem accipere: sicut etiam posset dominio suo terreno, à quo feudum teneret, absque eius consensu militare. Nec tamen omnino subtrahitur vxori ius suum, quia vxor potest eum sequi. Nec est simile de vxore ad virum, quia cum vir debeat regere uxorem, & non ē conuerso, magis tenetur vxor sequi vi- xum, quam ē conuerso: & præterea vxor cum manu- xi periculo castitatis discurreret per terras, quimo-

vit, & cum minori Ecclesiæ utilitate: & idèo vxor nō potest huiusmodi votum facere sine viri consensu.

Ad secundum dicendum, quod alter coniugum dissentiens voto continentiae alterius, non peccat: quia non dissentit ut bonum illius impedit, sed ne sibi præjudicium generetur.

Ad tertium dicendum, quod circa hoc est duplex opinio. Quidam enim dicunt, quod vnuſ absque consensu alterius potest vouere, quod non petat debitum, non autem quod non reddet: quia in primo vterque est sui iuris, sed non in secundo. Sed quia si alter numquam peteret debitum, ex hoc alteri matrimonium nimis onerosum redderetur, dum oportet: vnuſ ſemper confuſionem debiti petendi subire: idèo alij probabilius dicunt, quod neutrum potest vnuſ ſine consensu alterius vouere.

Ad quartū dicendum, quod ſicut mulier accipit potiſtare in corpore viri, ſaluo hoc, in quo vir tenetur corpori ſuo: ita etiā ſaluo hoc, in quo tenetur domino ſuo: & idèo ſicut vxor non potest debitū petere à viro cōtra ſalutē ſui corporis, ita nec ad impediendū hoc, in quo domino tenetur. Sed propter hoc nō potest dominus prohibere quin debitum reddat.

ARTIC. V.

q. 51. ar.
2. ad 3.

267

Vtrum in diebus ſacris impediatur petitio debiti?

A D quintum ſic proceditur. Videtur, quod tem-
poribus ſacris non debeat aliquis impediri,
qui debitum petat. Tunc enim eſt subueniendum
morbo, quando inualeſcit. Sed poſſibile eſt, quod
in die festo inualeſcat concupiſcentia. Ergo & tunc
debet ei ſubueniri per debiti redditionem.

¶ 2 Præterea, Non eſt alia ratio quare non ſit
petendum debitum in diebus festiuiſ, niſi quia ſunt
orationi depuatai. Sed in illis diebus ſunt horae de-
terminatae orationi. Ergo alijs horis licet debitum
petere.

S E D contra, Sicut aliqua loca ſunt ſacra,
quia depuata ſunt ſacris, ita aliqua tēpora ſunt ſacra
pro-